

UZASADNIENIE

Formularz UK 1	Sygnatura akt	II K 1292/20	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
1. USTALENIE FAKTÓW			
1.1 Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
	K. S.	Czyn stanowiący przestępstwo z art. 209 §a kk w zw. z art.209 § 1 kk	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	

<p>uchylanie się w okresie od grudnia 2019 roku do 13 lipca 2020 roku przez K. S. od wykonywania ciężącego na nim obowiązku alimentacyjnego przez niełożenie na utrzymanie syna B. S.,</p> <p>- wysokość obowiązku alimentacyjnego określona została wyrokiem Sądu Rejonowego w Kielcach z dnia 24 listopada 2014 r., sygn.. akt III RC 851/14 w kwocie 350 złotych miesięcznie;</p> <p>- narażenie uprawnionego B. S. na niemożność zaspokojenia podstawowych potrzeb życiowych,</p> <p>- łączna wysokość powstałych w skutek tego zaległości stanowi równowartość co najmniej 3 świadczeń okresowych;</p> <p>- oskarżony K. S. ma 43 lata, jest rozwiedziony ma jedno dziecko w wieku 8 lat, legitymuje się wykształceniem zawodowym, z zawodu jest betoniarzem- zbrojarzem, utrzymuje się z pomocy (...) z zasiłku w wysokości 350 zł i prac dorywczych z dochodem ok. 2000 zł, nie posiada majątku, był wielokrotnie karany, nie był leczony psychiatrycznie, leczony odwykowo w 2006r.</p>	<p>Zeznania świadka M. I.</p>	<p>k.34</p>	
---	-------------------------------	-------------	--

Częściowo wyjaśnienia oskarżonego	k. 59-63, 97		
Kopia wyroku SR w Kielcach z dnia 24.11.2014r., sygn.. akt III RC 851/14	k.35		
Zawiadomienie o popełnieniu przestępstwa z załącznikami	k. 1-16		
Pismo PUP z 03.06.2020r.	k.23		
Pismo (...) z dnia 10.06.2020r.	k.28		
Pismo Komornika przy SR w Kielcach z dnia 04.06.2020r.	k. 29		
Pismo (...) w K. z dnia 11.09.2020r.	k. 42-43		
Karta K.	k. 47-48		
Dane osobopoznawcze	k. 63		
1.2 Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	

2. OCena DOWOdów			
2.1 Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
1.1	Zeznania świadka M. I.	Zeznania spójne, logiczne, konsekwentne, mające potwierdzenie w zgromadzonej w aktach sprawy dokumentacji. Z relacji ww. świadka wynika, iż oskarżony nie płaci na syna zasądzonych alimentów, nie utrzymuje z nim kontaktu, w żaden sposób go nie wspierał i nie interesuje się jego losem. Świadek opisała swoją sytuację życiową i materialną, z jej zeznań wynika, że musi korzystać z pomocy społecznej oraz pomocy matki u której mieszka. Na skutek tego, że oskarżony nie łoży na utrzymanie syna zmuszona była do wystąpienia do komornika o wszczęcie egzekucji oraz o wystąpienie o świadczenie z funduszu alimentacyjnego. Gdyby nie pomoc społeczna nie byłaby w stanie zapewnić swojemu synowi podstawowych potrzeb życiowych.	
Wyjaśnienia oskarżonego	Sąd dał wiarę wyjaśnieniom oskarżonego w tej części, gdzie potwierdza, że nie płaci na utrzymanie		

	swojego syna B. S., bowiem są one spójne ze zgrupowanym w sprawie materiałem dowodowym, a w szczególności z zeznaniem świadka M. I..	
Kopia wyroku SR w Kielcach z dnia 24.11.2014r., sygn.. akt III RC 851/14	Wydany przez upoważniony organ,	
Zawiadomienie o popelnieniu przestępstwa z załącznikami	niebudząca wątpliwości informacja nadesłana przez uprawnioną instytucję,	
Pismo PUP z 03.06.2020r.	niebudząca wątpliwości informacja nadesłana przez uprawnioną instytucję,	
Pismo (...) z dnia 10.06.2020r.	niebudząca wątpliwości informacja nadesłana przez uprawnioną instytucję,	
Pismo Komornika przy SR w Kielcach z dnia 04.06.2020r.	niebudząca wątpliwości informacja nadesłana przez uprawnioną instytucję,	
Pismo (...) w K. z dnia 11.09.2020r.	niebudząca wątpliwości informacja nadesłana przez uprawnioną instytucję,	
Karta K.	informacja sporządzona we właściwej formie i trybie	
Dane osobopoznawcze	informacja sporządzona we właściwej formie i trybie	

<p>2.2 Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</p>			
<p>Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2</p>	<p>Dowód</p>	<p>Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu</p>	
	<p>Wyjaśnienia oskarżonego</p>	<p>Sąd nie uwzględnił wyjaśnień oskarżonego, w zakresie jego twierdzeń, że nie jest on ojcem uprawnionego B. S.. Podnieść należy, że na chwilę wyrokowania w niniejszej sprawie, powyższa okoliczność, pomijając zarzuty oskarżonego, nie została w żaden sposób podważona. Obowiązującym jest bowiem wyrok SR w Kielcach z dnia 24.11.2014r., sygn.. akt III RC 851/14, w którym obowiązek alimentacyjny oskarżonego względem syna B. S. został określony do wysokości 350 zł miesięcznie. Znamiennym jest, że oskarżony aktualnie zaprzecza swojemu ojcostwu, chociaż jego syn urodził się w 30.12.2012r. i to ze związku nieformalnego, podczas którego oskarżony dobrowolnie uznał dziecko.</p>	
<p>Zaświadczenia z dnia 31 sierpnia 2020 roku i 9</p>	<p>Sąd nie wziął pod uwagę w niniejszej sprawie w/</p>		

<p>września 2020 roku AŚ w K. (okazane na rozprawie w dniu 9 lutego 2021r. k. 97 akt sprawy)</p>	<p>w dowodu, albowiem w okolicznościach niniejszej sprawy ustalonych na podstawie wyżej omówionych wiarygodnych dowodów nie miał on znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy. Dowód ten będzie podlegał ocenie łącznie z innymi dowodami dopiero w postępowaniu o zaprzeczenie ojcostwa, bowiem na dzień wyrokowania nie był on wystarczający do stwierdzenia tej okoliczności. Obowiązek alimentacyjny oskarżonego co do określonej wysokości został stwierdzony prawomocnym wyrokiem w sprawie III RC 851/14.</p>		
<p>3. PODSTAWA PRAWNA WYROKU</p>			
	<p>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</p>	<p>Oskarżony</p>	
<p>#</p>	<p>3.1 Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem</p>		
<p>Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej</p>			
<p>Podnieść należy, iż art. 209 kk przewiduje dwa typy przestępstwa, a w tym § 1 typ podstawowy regulujący odpowiedzialność karną</p>			

tego, kto uchyla się od wykonania obowiązku alimentacyjnego określonego co do wysokości orzeczeniem sądowym, ugodą zawartą przed sądem albo innym organem albo inną umową, jeżeli łączna wysokość powstałych wskutek tego zaległości stanowi równowartość co najmniej 3 świadczeń okresowych albo jeżeli opóźnienie zaległego świadczenia innego niż okresowe wynosi co najmniej 3 miesiące oraz typ kwalifikowany w § 1a, zgodnie z którym surowszej karze podlega sprawca czynu określonego w § 1, który naraża osobę uprawnioną na niemożność zaspokojenia podstawowych potrzeb życiowych.

W ocenie Sądu nie budzi wątpliwości fakt, że zachowanie oskarżonego wypełniło znamiona przewidziane przez ustawodawcę, jako typizujące przestępstwo z art. 209 § 1a kk w zw. z art. 209 § 1kk. Przechodząc do omówienia poszczególnych znamion czynu stwierdzić należy, że na oskarżonym ciążył niewątpliwie obowiązek lożenia na utrzymanie swojego syna, jako jego ojca, wynikający z Kodeksu Rodzinnego i Opiekuńczego.

Zachowanie oskarżonego K. S. w horyzoncie czasowym od grudnia 2019 roku do 13 lipca 2020 roku w sposób jednoznaczny interpretować należy jako uchylanie się od wykonywania ciężącego na nim obowiązku alimentacyjnego wobec tego, iż w okresie objętym zarzutem był on osobą zdolną do podjęcia pracy. Oskarżony ma wyuczony zawód, podejmuje prace dorywcze z których jest w stanie osiągnąć dochody w wysokości nawet 2000 zł miesięcznie. Podnoszona przez oskarżonego okoliczność, że od dwóch lat leczy się „na kręgosłup” (nie udokumentowana w żaden sposób) nie pozbawiała go możliwości podjęcia zatrudnienia chociażby przy lżejszych pracach. Schorzenia kręgosłupa są przypadłością powszechną u wielu osób, co nie oznacza, że osoby te są wyłączone od możliwości zarobkowania. W ocenie Sadu oskarżony miał zatem realne możliwości pozyskania odpowiednich środków pozwalających na realizację nałożonego na niego obowiązku. Tymczasem w okresie objętym zarzutem oskarżony nie uiszczał rat alimentacyjnych ani na konto komornika ani też nie płacił pieniędzy pokrzywdzonemu. Oskarżony jak wyżej

ustalono, nie dostarczał w żaden inny sposób środków bieżącego utrzymania synowi w tym czasie. Oskarżony miał możliwości zarobkowe, jego stan zdrowia w okresie objętym zarzutem nie uniemożliwił mu wywiązywania się z obowiązku alimentacyjnego.

Niewątpliwym jest również fakt, że poprzez niewykonywanie przez oskarżonego obowiązku alimentacyjnego względem swojego syna naraził go na niemożność zaspokojenia jego podstawowych potrzeb życiowych. Powyższe okoliczności dobitnie świadczą o tym, że bez źródła utrzymania w postaci alimentów od ojca pokrzywdzony nie byłby w stanie zaspokoić nawet swoich najbardziej podstawowych potrzeb życiowych, takich jak zapewnienie odpowiedniego dla jego wieku i rozwoju wyżywienia, ubrania, czy edukacji i rozwijaniu swoich zainteresowań. Nadto w/w obowiązek został określony co do wysokości wyrokiem sądowym, a powstała wskutek zachowania oskarżonego zaległość przekroczyła równowartość 3 świadczeń okresowych.

W orzecznictwie wielokrotnie wskazywano, że okoliczność, iż Fundusz

Alimentacyjny pokrywa zaliczkowo należne kwoty alimentacyjne zasądzone od dłużnika, który uchyla się od ich uiszczania, nie zmienia faktu, że samo ich niepokrywanie przez sprawcę może wypełniać także znamię narażenia pokrzywdzonych na niemożność zaspokojenia podstawowych potrzeb życiowych. Przyjmuje się bowiem, że pomoc z Funduszu

Alimentacyjnego działa tak samo, jak działa każda inna pomoc od osób niezobowiązanych, które z pobudek humanitarnych umożliwiły egzystencję osób pokrzywdzonych (wyrok Sądu Apelacyjnego w Poznaniu z 16 grudnia 1996 r., II AKA 407/96; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 27 marca 1987 r., V KRN 54/87 i uchwała Sądu Najwyższego z dnia 9 czerwca 1976 r., VI KZP 13/75).

#	3.2 Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem		
Zwięzłe o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
#	3.3 Warunkowe umorzenie postępowania		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz			

zwiąże o powodach warunkowego umorzenia postępowania			
#	3.4 Umorzenie postępowania		
Zwiąże wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwiąże o powodach umorzenia postępowania			
#	3.5 Uniewinnienie		
Zwiąże wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwiąże o powodach uniewinnienia			
4. KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
	I	I	Stopień winy oskarżonego w odniesieniu do przypisanego mu przestępstw jest bardzo wysoki. Na taką ocenę stopnia winy oskarżonego wpłynęły przede wszystkim łatwość rozpoznania przez niego znaczenia czynu, stan jego wiedzy w tym zakresie, a także sytuacja, w której działał. Oskarżonego nic

nie ograniczało w zachowaniu się zgodnie z prawem. Jest on osobą w pełni poczytalną.

Stopień społecznej szkodliwości przypisanego oskarżonemu czynu jest znaczny. Za taką oceną przemawiają przede wszystkim rodzaj, jak również charakter, naruszonego dobra prawnego. Zachowanie oskarżonego godziło w ekonomiczny fundament funkcjonowania rodziny i prawo dziecka do opieki materialnej, jakiej należałoby się spodziewać po każdym odpowiedzialnym rodzicu. Oskarżony powinien wziąć pod uwagę, iż swoim nagannym zachowaniem podważa szanse swojego dziecka na prawidłowy rozwój, rozwijanie jego zainteresowań a także osiągnięcia adekwatnej pozycji życiowej w przyszłości. Nadto Sąd miał na względzie, że przestępstwo nie alimentacji stało się w dzisiejszych czasach nagminne, co musi spotkać się ze zdecydowaną reakcją wymiaru sprawiedliwości.

Wymierzając karę oskarżonemu Sąd miał na uwadze dyrektywy sędziowskiego wymiaru kary zawarte w dyspozycji art. 53 kk. Baczył bowiem, by dolegliwość kary nie przekraczała stopnia winy i społecznej szkodliwości

			<p>czynu, z drugiej zaś strony by spełniała swoje cele wychowawcze i zapobiegawcze wobec oskarżonego a nadto swoje cele w zakresie prewencji ogólnej.</p> <p>Adekwatna do stopnia zawinienia i społecznej szkodliwości oraz spełniająca cele jakie stawia karze art. 53 kk - zdaniem Sądu - w stosunku do oskarżonego K. S. za popełniony przez niego czyn jest kara 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności. Przy wymiarze kary Sąd wziął pod uwagę znaczny stopień społecznej szkodliwości popełnionego przez niego czynu i taki sam stopień winy, a także wyżej omówione okoliczności wpływające na taką ocenę. Ponadto oskarżonego obciąża jego uprzednia wielokrotna karalność (k. 47-48). Oskarżony był także uprzednio dwukrotnie karany za przestępstwo nie alimentacji i nie wyciągnął z tego żadnej nauki, skoro dopuścił się kolejnego podobnego przestępstwa.</p>
<p>5. <i>1Inne</i> ROZSTRZYGNIECIA ZAwarte w WYROKU</p>			
<p>Oskarżony</p>	<p>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</p>	<p>Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu</p>	<p>Przytoczyć okoliczności</p>

1.6. inne zagadnienia		
<p>W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę</p>		
7. KOsztu procesu		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
II.	<p>Na podstawie art. 29 ust. 1 ustawy z dnia 26 maja 1982 roku – Prawo o adwokaturze (t.j. Dz.U z 2014 poz. 635) w związku z § 2 ust. 3, § 17 ust. 1 i 2 pkt.3, i § 20 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (tj. Dz.U z 2016. (...)) Sąd zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adwokata M. B. kwotę 519,60 złotych tytułem wynagrodzenia za pomoc prawną udzieloną oskarżonemu z urzędu</p>	

	<p>zgodnie z oświadczeniem obrońcy, uwzględniając ilość terminów rozprawy, na których był obecny, oraz okoliczność, że wynagrodzenie za pomoc prawną nie zostało uiszczone w żadnej części.</p>	
III	<p>Na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. Sąd zwolnił oskarżonego K. S. od obowiązku uiszczenia na rzecz Skarbu Państwa kosztów postępowania w całości, z uwagi na jego sytuacją rodzinną i majątkową. Oskarżony nie ma stałej pracy, ciąży na nim obowiązek alimentacyjny i aktualnie przybywa w izolacji penitencjarnej.</p>	
1.Podpis		
Sędzia Treszczotko	Agnieszka	